

DECIZIE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Oleg Bîlic,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei internaționale de asigurări „Asito” societate pe acțiuni împotriva lui Oleg Bîlic cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a dobânzii de întârziere,
împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 08 august 2016, prin care nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către Oleg Bîlic,

c o n s t a t ă:

La data de 25 februarie 2016, CIA „Asito” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Bîlic cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 05 martie 2014, Oleg Bîlic, aflându-se la volanul autobuzului de model Mercedes 208D, cu nr. de înmatriculare SG AR 788, a tamponat automobilul de model Ford Fiesta, cu nr. de înmatriculare BL DQ 936, condus de Mircea Dumbrăveanu.

Menționează că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 05 martie 2014, vinovat în producerea accidentului rutier a fost recunoscut Oleg Bîlic în baza art. 242 alin. (1) din Codul contravențional.

Afirmă că, conform certificatului de înmatriculare din 28 februarie 2014, proprietar al autobuzului de model Mercedes 208D, cu nr. de înmatriculare SG AR 788, este Oleg Bîlic, însă anterior, acest autobuz aparținea Parcului de autobuze Bălți și deținea nr. de înmatriculare BL BG 596, fiind perfectat și contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

Susține că, la momentul producerii accidentului, proprietar al autobuzului de model Mercedes 208D, cu nr. de înmatriculare SG AR 788 era Oleg Bîlic, însă contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nu a fost perfectat pe numele său.

Relevă că, conform actului de îndeplinire a lucrărilor și a devizului de calcul, costul reparației automobilului de model Ford Fiesta, cu n/î BL DQ 936, a fost estimat la suma de 5468 lei.

Mai relevă că în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto a autovehiculului de model Ford Fiesta, cu n/î BL DQ 936, a acordat păgubitelui despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate în sumă de 5468 lei.

Menționează că, conform art. 29 lit. d) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, asiguratorul are dreptul să înainteze acțiune de regres atunci când persoana răspunzătoare de producerea accidentului nu era inclusă în contractul de asigurare încheiat între posesorul autovehiculului și asiguratorul de răspundere civilă auto.

Susține că, la data de 09 octombrie 2015, a expediat în adresa pârâtului o pretenție, prin care a solicitat achitare benevolă a prejudiciului material cauzat în termen de 10 zile, însă ultimul nu s-a conformat cerințelor sale.

Solicită încasarea de la pârât a despăgubirii de asigurare în sumă de 5468 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1218,17 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Sângerei din 23 mai 2016 acțiunea a fost admisă și au fost încasate din contul lui Oleg Bîlic în beneficiul CIA „Asito” SA despăgubirea de asigurare în mărime de 5468 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1218,17 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei.

La data 21 iunie 2016, Oleg Bîlic a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 08 august 2016 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către Oleg Bîlic, a fost comunicat lui Oleg Bîlic despre necesitatea prezentării apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 202,50 lei, fiindu-i stabilit un termen până la data de 08 septembrie 2016, ora 09.00 și i-a fost explicat lui Oleg Bîlic că, în caz dacă nu va prezenta dovada de plată a taxei de stat și apelul motivat, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2016 a fost restituită cererea de apel depusă de către Oleg Bîlic.

La data de 14 noiembrie 2016, Oleg Bîlic a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 08 august 2016, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea recursului și casarea încheierii contestate.

În motivarea recursului a indicat că, la data de 31 octombrie 2016, prin intermediul oficiului poștal a recepționat încheierea instanței de apel din 08 august 2016, prin care nu s-a dat curs cererii de apel, acordându-i termen pentru a achita taxa de stat și a prezenta apelul motivat.

Menționează că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece soluționarea chestiunii de a nu da curs cererii de apel a avut loc în lipsa sa, astfel, nu a avut posibilitate de a lichida neajunsurile menționate în încheierea contestată, fapt pentru care consideră că, i-au fost lezate dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de repunere în termen a recursului și de a respinge recursul ca depus în afara termenului legal din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Judecătorei Sîngerei din 23 mai 2016 a fost admisă acțiunea și au fost încasate de la Oleg Bîlic în beneficiul CIA „Asito” SA despăgubirea de asigurare în mărime de 5468 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1218,17 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 21 iunie 2016, Oleg Bîlic a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii, însă fără a indica motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul în conformitate cu art. 365 alin. (1) lit. d) CPC, care prevede că, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Totodată, Oleg Bîlic nu a achitat taxa de stat la depunerea apelului în conformitate cu art. 364 alin. (1) CPC, care prevede că, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Ca urmare, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 august 2016 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către Oleg Bîlic și i-a fost comunicat despre necesitatea prezentării apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 202,50 lei, fiindu-i stabilit un termen până la data de 08 septembrie 2016, ora 09.00.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Actele cauzei denotă faptul că, la data de 09 august 2016, instanța de apel a expedit în adresa recurentului copia încheierii din 08 august 2016, iar la data de 15 august 2016, ultimul a recepționat-o, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la materialele dosarului (f. d. 83, 84).

Cu toate acestea, cererea de recurs a fost depusă de către Oleg Bîlic doar la 14 noiembrie 2016, adică în afara termenului legal prevăzut de art. 425 CPC, solicitând repunerea în termen, însă nu a făcut, prin probe întemeiate, dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege.

Pe când, în conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

În speță, se mai reține că, recurentul Oleg Bîlic, depunând cerere de apel nemotivată, urma să se folosească cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență

și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Or, în conformitate cu art. 56 alin. (3) CPC, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de către Oleg Bîlic ca depus în afara termenului legal.

Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv ar avea un efect incompatibil cu standardele înserate în textul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii ar însemna, de fapt, încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea lui Oleg Bîlic de repunere în termen a recursului și de a respinge recursul ca depus în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Oleg Bîlic de repunere în termen a recursului.

Se respinge recursul declarat de către Oleg Bîlic ca depus în afara termenului legal.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic